

DOSYA NO : 96

Keramet SALAH¹ | Azerbaycan Doğru Yol Partisi Genel Başkanı | KASIM 2020

ERMENİLERİN “DENİZDEN DENİZE DEVLET” HAYALİ VE GÜNEY KAFKASYA’DAKİ DURUM

18. ve 19. Yüzyılların başında Katolik-Protestan Avrupa ile karşı karşıya iki büyük güç bulunmaktaydı. Birincisi Müslüman Osmanlı ve ikincisi Hıristiyan-Ortodoks Çarlık Rusya devletleriydi. Osmanlı devleti donanmasını güçlendirip denize açıldığında, dünyanın sömürge güçleri giderek daha fazla endişelenmeye başladılar. Dünyanın küçük ama siyasi, ekonomik ve denizcilik açısından gelişmiş bir devleti olan İngiltere, tarihte hiç devleti olmayan iki halkı - Yahudi ve Ermeni halklarını oyuna getirmeyi başardı. Katolik dünyası için taviz vermeyen bir kültür taşıyıcısı olan, aynı zamanda eski Bizans’ın siyasi ve devlet geleneğine dayanan Çarlık Rusya’sını zayıflatmak yahudi, Osmanlı devletini ise zayıflatma ve dünya siyaset arenasından çıkarma planındaki aktif faaliyet ermeni halkının misyonu haline gelmiştir. Rusya’da 18. ve 19. yüzyıllarda gelişmeye başlayan Siyonist ideoloji, Ermeni ideologları içinde cezbediciydi. Ermeni ideologları, kaynağını Siyonist ideolojiden alarak Ermeni milliyetçiliğinin - Taşnak ideolojisinin temelini atmıştır.

¹ Azerbaycan Doğru Yol Partisi Genel Başkanı

Siyonist ideolojiye benzer şekilde “denizden denize daha büyük bir Ermenistan” inşa etmek gibi hasta bir hayal gücüne sahip Ermeni ideologları, üç ana örgütle bir Ermeni hareketi yaratabildiler. Bunlar Hnçak, Armenakan, Taşnaksütun hareketleridir.

Bu siyasi örgütlerin tüzükleri birbirinden farklı olsa da, üçü de bir Büyük Ermenistan yaratmak için mücadele ettiler. Rüyalarında Büyük Ermenistan’ın üç denize erişimi vardı - Hazar, Karadeniz ve Akdeniz. Ancak bunlardan Akdeniz ve Hazar Denizi daha önemliydi.

Ermeni milliyetçi ve askeri-terör örgütü Armenakan, ilk olarak 1885 yılında Osmanlı İmparatorluğu’nda öğretmen olan Mikhtarich Portakalyan tarafından kurulmuştur. Bu örgütün kabul ettiği bildirmede “Kan dökülmeden bağımsızlık olmaz” sloganı yer almaktadır. Görünüşe göre örgütün liderliği tarafından siyasi mücadele yoluyla bir devlet kurmanın imkânsız olduğunu belirtilmişti. Armenakan’ın varlığı sırasında iki teşkilat daha kurulmuştur. 1887’de kurulan Hnçak ve 1890’da Taşnaksutyun. Her iki örgüt de Armenaka’nın fikir mücadelesini sürdürmüştür.

19. yüzyılın son çeyreğinde Kafkasya’nın çoğu Ruslar tarafından işgal edilmiştir. 1870’lerden itibaren Osmanlı’ya karşı Ermeni provokasyonları başlatılmıştır. Britanya sürecin başında sessiz kalsa da kendi çıkarları için müdahale etmeye başlamıştır. 1893 savaşında Osmanlı ordusunu mağlup ettikten sonra İstanbul’a gelen Ruslar büyük bir fırsat yakalamıştır. Rusya, Osmanlı’nın ateşkes çağrısını kabul ederek ve anlaşmayı imzalayarak Ermenileri de etkileme fırsatı elde etmiştir.

Ermenilerin İran, Türkiye ve diğer topraklardan Güney Kafkasya’ya aynı zamanda Azerbaycan topraklarına yeniden yerleştirilmesi Çarlık Rusyası tarafından gerçekleştirilmiştir. Asıl amaç Doğu’nun Müslüman devletlerine, özellikle Osmanlılara, ardından Türkiye’ye ve 18. yüzyıldan itibaren Azerbaycan’a karşı düşmanlık etmektir. Tarihi kaynaklara göre Türkmençay Antlaşması’na göre Azerbaycan’ın farklı yerlerine 40.000 Ermeni yerleştirilmiştir. 1829 tarihli Edirne Barış Antlaşması’na göre Osmanlı topraklarında yaşayan 90.000 Ermeni de Azerbaycan’a yerleştirilmiştir. Ermeniler çoğunlukla Nahçıvan, İrevan ve Karabağ’a yerleşmişlerdir.

Birinci Dünya Savaşı yakınlarında ve savaşın sona ermesinin ardından İngilizlerin Osmanlı ve Çarlık Rusya planında yeni bir evre yaşanmaya başlamıştır. Böylece, daha önce bahsedilen iki büyük güçte, iç siyasi istikrar bozularak merkezkaç eğilimler ortaya çıkmış ve iç çatışmalar meydana gelmiştir. 1890’da Ermeni din adamları, Azerbaycan’ın tarihi şehri olan İrevan’daki Üç Muazzin Kilisesi’nden (Eçmiadzin) dünya Ermenilerini çağrı yapmıştır. Çağrının özüne uygun olarak Ermeniler, Tiflis’te (Gürcistan) bir kongre düzenleyerek, Taşnaksutyun’un Akdeniz’e ve Hazar Denizi’ne uzanan bir Büyük Ermenistan’ın kurulması için çalışacak parti ve ideolojilerini duyurmuşlardır.

Ermenilerden 7 yıl sonra, Dünya Siyonist Kongresi’nin İsviçre’nin Basel kentinde yapıldığını ve iki nehir - Nil ve Fırat nehri arasında İsrail devletinin kurulması için bir bildirme kabul ettiğine dikkat etmek

gerekmektedir. Böylece Hazar Denizi'nden Akdeniz'e kadar olan alanda Ermeniler, Ortadoğu'da ve Filistin topraklarında ise İngilizler, Siyonistlerin eli ile Osmanlı devletini sıkıştırılmaya başlamıştır.

I.Dünya Savaşı'nın bitiminden kısa bir süre önce Lord Arthur Balfour, uluslararası Siyonist hareketin liderlerinden Lord Rothschild'e 2 Kasım 1917'de İngiliz hükümetinin Filistin'de bir Yahudi devleti kurulmasını destekleyeceğini belirten bir mektup göndermiştir. Böylelikle Osmanlı ve Çarlık Rusya'sında süreç hızlanmıştır. 1917'de Çarlık Rusya'sında sosyalist bir devrim gerçekleşmiştir. 1918'e gelindiğinde Rusya, Güney Kafkasya'daki nüfuzunu çoktan kaybetmiş, kendi iç sorunlarıyla uğraştığından dolayı eski gücünü yitirmiştir. 1890'da "denizden denize devlet kurmak" isteyen Ermeni ideologları 1918'de hayallerine ulaşmıştır. Avrupalı ve Amerikalı siyasi liderlerin sürekli baskısı altında, İrevan'ın Müslüman topraklarında Ermeni devleti ilan edilmiştir.

SSCB'nin 70 yılında Ermenistan topraklarını genişletme planının bir an bile durdurulmadığını belirtmek gerekmektedir. Sosyalist Rusya'nın 1920'de Kafkasya'ya dönüşünden sonra, Komünist Parti bünyesindeki Ermenilerin girişimiyle Daralayaz, Zangazur ve Azerbaycan'ın diğer yerleşim yerleri Ermenistan'a bırakılmıştır. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, 1950'lerde, SSCB-Türkiye ilişkilerinin gerilediği yıllarda, Ermenistan Komünist Partisi'nin SSCB liderliğine yaptığı çağrı üzerine Türkiye'den toprak talebinde bulunmasıyla Kafkasya'ya yeni bir ermeni göç dalgası başlamıştır.

SSCB'de 1985 yılında "Yeniden Yapılanma" planı temelinde reformların başlaması, merkezi hükümetin konumunu zayıflatırken merkezden kaçma eğilimini artırmıştır. Rusya, Fransa ve ABD'deki lobinin desteğiyle uzun zamandır "Büyük Ermenistan" ın kurulması için çalışan Taşnak ideologları, Azerbaycan toprakları, Gürcistan'ın Cavaheti ve Türkiye'nin Ağrı bölgesi pahasına Ermenistanı topraklarını genişletmeye teşvik etmişlerdir. Asıl soru, küçük bir ulusu Kafkasya'daki tüm halkların düşmanı yapan büyük gücün amacı nedir? Her halükarda Ermeni halkının bunu iyi düşünmesi gerekmektedir.

Böylece 1988'de Ermenilerin Azerbaycan'a yönelik toprak talepleri yeniden su yüzüne çıkmıştır. Moskova, Azerbaycan'ın Karabağ bölgesindeki ayrılıkçı eğilimlere göz yummuş, olaylar kritik aşamaya gelince sürece müdahale ederek Ermenilere destek olmuştur.

O dönemde Rusya'daki durum göz önüne alındığında, Moskova'nın stratejiye müdahale edebilecek ve çatışmayı yönetebilecek çatışma yuvaları yaratmakla ilgilendiği sonucuna varılabilir. Rusya, Dağlık Karabağ sorunu gibi geçmişte etkisi altındaki bölgelerde birçok çatışma merkezi kurmuştur. Azerbaycan toprağına sahip çıkan Ermenistan, tarihin her aşamasında zalim güçlerin onu savunmayacağını, dünyanın yenilenmekte olduğunu, çıkarların değiştiğini anlamalıdır. Bugün yeni güç merkezleri kurulmaktadır. Amerika Birleşik Devletleri ve Batı ile gerilim derinleşirken Rusya, İslam dünyası ve Müslümanlarla köprüleri yakmamalıdır. Bunun için Güney Kafkasya'da Karabağ sorununun adil çözümlenmesine engel olmamalıdır. Rusya, Ermenilerin gerçek yüzünün farkındadır ve tüm dünya ülkeleri, onları tanıır tanımaz Ermenileri savunmayı reddedeceklerdir.

Karabağ sorunu, Ermenistan'ın saldırgan politikası ve Karabağ'daki Ermenilerin ayrılıkçı faaliyetlerinin bir sonucu olarak yaklaşık 30 yıldır sürmekte ve dünya bu konuya göz yummaktadır. Bu çatışma sırasında Azerbaycan topraklarının% 20'si işgal edilmiş ve 1.000.000 Azerbaycanlı tarihi topraklarını terk etmek zorunda kalmıştır. Anlaşmazlığı çözmek için kurulan AGİT Minsk Grubu, sorunun çözümünde önemli bir ilerleme sağlayamadığı için statükoyu korumayı ve çatışmayı dondurmaya başarmıştır. Ancak durumun değişmemiş olması

Ermenilerin işgal politikasını güçlendirirken Azerbaycan halkı kadim topraklarını kaybetmesine sebep olmuştur. Ermenistan, bazı patronlarına güvenerek, saldırgan bir politika izlerken aynı zamanda devlet düzeyinde terörü desteklemektedir. Terör örgütü PKK ve ASALA'nın suçlu üyelerinin işgal altındaki Karabağ'da askeri tatbikat yapmasına izin vermektedir.

Ermenistan'ın Güney Kafkasya'daki başlıca çatışmalardan biri olan Azerbaycan topraklarını işgal planının önlenmesinde önemli bir aşama olan Azerbaycan Cumhurbaşkanı'nın 3 Ekim 2019'da Rusya'daki "Valday" Uluslararası Tartışma Kulübü'nde yaptığı açıklamanın ardından bölgede yeni olaylar yaşanmıştır. 12 Temmuz 2020'de Ermeni İşgal Ordusu Azerbaycan'ın Tovuz bölgesine aniden saldırmıştır. Azerbaycan Silahlı Kuvvetleri, Ermenilerin hain saldırısını önleyip geri çekilmeye zorlasa da 12 asker ve bir sivil hayatını kaybetmiştir. Tovuz bölgesine Ermeni saldırısı tesadüfi değildir. Bu alan, Azerbaycan'ın öncülük ettiği uluslararası projelerin alanıdır. Bakü-Tiflis-Ceyhan petrol boru hattı ve Bakü-Tiflis-Kars demiryolu bu bölgeden geçmektedir. Bu, Ermenistan'ın toprak taleplerinin yanı sıra Kafkasya bölgesinde çıkarları olan yabancı ülkeleri de bir baskı aracı olarak kullanıldığı anlamına gelmektedir. Ermenistan'ın Kafkasya'da istikrar için bir tehdit olduğunu herkes tarafından bilinmelidir.

Bugün dünya Karabağ topraklarını Azerbaycan'ın ayrılmaz bir parçası olarak tanımaktadır. Uluslararası hukuk Azerbaycan tarafında yer almaktadır. Uluslararası kuruluşların aldığı kararlar Azerbaycan lehinedir. Bu minvalde 1993 yılında BM Güvenlik Konseyi, Ermeni silahlı kuvvetlerinin Azerbaycan'ın işgal altındaki topraklarından derhal, tam ve koşulsuz geri çekilmesi için kabul ettiği dört karar (Karar 822, 853, 874, 884) hala geçerliğini korumaktadır.

27 Eylül 2020'de Azerbaycan, sınırları içinde başka bir ülkenin ordusuna - Karabağ'daki ayrılıkçı rejimin Ermeni ordusuna ve suç örgütlerine karşı bir saldırı operasyonu başlatmıştır. Şu anda işgalci Ermeni ordusu ve ayrılıkçı rejime ait askeri güçler Azerbaycan ordusu tarafından Ermenistan sınırına doğru itilmektedir. Yorgun işgal ordusunun komutanları panik içinde durumu değiştirmek için askeri operasyonların ölçeğini

artırmaya çalışmaktadır. Böylece Azerbaycan'ın en büyük ikinci şehri olan Gence'ye Ermeni siyasi ve askeri liderliğinin iradesiyle füze saldırısı başlatılmıştır. Bu saldırı sonrası 7 kişi şehid olurken, 28 kişi yaralanmıştır. Bununla beraber çok sayıda evlerin altyapısı ağır hasar görmüştür. Özellikle Ermenistan, Azerbaycan'da önemli sivil altyapıyı - Mingaçevir rezervuarı ve Abşeron bölgesinde dünyanın en büyük petrol ve gaz terminallerinden biri olan ve birçok ülkenin enerji güvenliğinde önemli rol oynayan Sangaçal terminali vuracağını belirtmiştir. Son olarak, Ermenistan'ın 30 yıllık ateşkesi ihlal etmesi Karabağ sorununun siyasi

Çözümünün tükendiğini göstermektedir. Azerbaycan toprak bütünlüğünü yeniden sağlamak ve işgalcileri Karabağ'dan sürmek ve zorunlu mültecileri yerleşim yerlerine geri döndürmek için adil bir askeri operasyon yürütmektedir.

Azerbaycan halkı Kardeş Türkiye'nin Azerbaycan'ın adil mücadelesine verdiği destekten çok memnuniyet duymaktadır. 1993'ten farklı olarak, bugün Türkiye, Kafkasya'daki Ermeni işgalini, Karabağ sorununun uluslararası hukuk çerçevesinde çözümünü önlemek için en üst düzeyde - Cumhurbaşkanı, Dışışleri Bakanı, Milli Savunma Bakanı ve diğer formlarda aktif bir politika izlemektedir. Türkiye'nin dünyada söz sahibi olması ve bölgedeki büyük güçlerin Türkiye'ye güveniyor olması 1,8 milyar Müslümanın uyanışı ve kalkınması için önemli bir konudur. Dünyada Adil Düzenin kurulması, sömürge sistemlerinin ortadan kalkması için İslam Birliđi'nin ortaya çıkışı önemlidir. Kardeş Türkiye'nin yanı sıra Pakistan, İnan ve Afganistan'ın Azerbaycan'a verdiği destek çok sevindiricidir. Karabağ'ın, Kudüs'ün, Arakan'ın, Keşmir'in ve diğer ezilen Müslüman milletlerin kurtuluşu için Birlik, Eşitlik ve Kardeşlik zamanıdır!

Karabağ Azerbaycan'dır!